

поставяят двойни рамки и двойни сводове, а северната оставят старата.

Въ 1913 година, следъ земетресението, младият свещеникъ Недълко Димитровъ пожелалъ да се отворятъ по големи прозорци, но нерешителните майстори не искали да разбиятъ 1 м. стена отъ страхъ да се не събори целия сводъ, та почти щълъ да се осуети ремонта; защо се големъ споръ; извършило се внимателно наблюдение, което открило, че има двойни рамки. Когато били извадени рамките на малките прозорчета, показвали се други толъмии съ допълнително издани сводове; така се получили сегашните нови големи прозорци съ широки отвори за повече светлина въ храма.

Въ няколко само десетки години селяните строятъ на същото място три църкви, като последната е вече величествена, съ скъпа ръзба и художествена украса. Сградата е 20 м. дълга, 8 м. широка и 6 м. висока.

Въ 1872 г. се построява сегашната камбанария, висока 15 м. Нейнъ майсторъ е присовчанинъ Генчо Пейчевъ. Каменната ѝ сграда държи три камбани: едната е тежка 630 кгр., другата 260 кгр. и третата 180 кгр. Направата имъ е отъ камбанолъярите Бр. Стойнъ и Димитър Алексиеви и е отъ 1920 година.

Дворътъ на църквата е чистъ, пъленъ съ зеленина и цветя. Отъ лявата страна на църквата има гробове на заслужили люде. Красиви каменни кръстове и паметници се издигатъ надъ гробовете и извикватъ благовънъ поменъ за починалите.

Свещеници и техните родове. — Въ тия църкви, както и въ първоначалната „Св. Димитър“, съ служили следните свещеници:

1. Свещеникъ Недю, роденъ въ с. Малкочево (Дръновско), ученикъ на м-ра „Св. Архангел“ преди много

Църквата „Успение на Пресвeta Богородица“ въ с. Присово —строена на 1845 година върху стари основи на две по раншни църкви.